

του Σπύρου Καχριμάνη

Ασφάλιση Γεωργικής Παραγωγής

Η ασφάλιση των κάθε είδους εργασιών είναι τα τελευταία χρόνια μία πάγια διαδικασία. Δεν υπάρχει τομέας οικονομικής δραστηριότητας, από την παραγωγή μέχρι τις πιο ειδικές υπηρεσίες, που να μην ασφαλίζεται έναντι πιθανών και απίθανων κινδύνων. Θα περίμενε κάποιος στη χώρα μας, ο γεωργικός τομέας να περιβάλλεται από ένα αποτελεσματικό ασφαλιστικό πλαίσιο, γεγονός που όμως δε συμβαίνει και γι΄ αυτό άλλωστε κάθε φορά οι ζημιές στη γεωργική παραγωγή αποτελούν πολιτικό θέμα και πραγματοποιούνται συσκέψεις με Νομάρχες, Βουλευτές, Υπουργούς κ.λ.π..

Σκεφτείτε να ίσχυε το ίδιο με την ασφάλιση των αυτοκινήτων, των μεταφορών, των βιομηχανιών...

Είναι μάλλον ξεκάθαρο, ότι εσκεμμένα υπάρχει αυτό το ασαφές πλαίσιο, λόγω του ότι οι αγρότες δεν μπορούν να διεκδικήσουν αποτελεσματικά τα δικαιώματά τους και η πολιτεία προτιμά να τους ελέγχει και να τους χειρίζεται κατά περίπτωση. Πόσο μακριά όμως μπορεί να πάει μια τέτοια παρωχημένη διαδικασία; Ποιος νέος αγρότης θα μείνει στη γεωργική παραγωγή, όταν βλέπει την αδικία και την ανισότητα να κυριαρχούν και κανείς να μην ενδιαφέρεται;

Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γίνεται αυτή την περίοδο συζήτηση για την ασφάλιση της γεωργικής και όχι μόνο παραγωγής, έναντι φυσικών και άλλων κινδύνων. Δεν θα ήταν καθόλου άσχημο, το αντίθετο μάλιστα θα βοηθούσε τα μέγιστα, αν ξεκινούσε και στο Ελληνικό κοινοβούλιο ένας διάλογος για το θέμα της γεωργικής ασφάλισης, πάνω σε μια σύγχρονη πλατφόρμα.

Η μελέτη και η συζήτηση πάνω στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, θα αποκαλύψει πλήθος από κενά που δεν αρμόζουν σε μια σύγχρονη διαδικασία. Οι κανονισμοί ασφάλισης είναι φτιαγμένοι έτσι ώστε να μπορεί να προκύπτει κάθε φορά ένα διαφορετικό αποτέλεσμα ανά περιοχή και εκτίμηση για τις ίδιες ζημιές και τα ίδια προϊόντα. Μερικές σκέψεις-παρατηρήσεις που καταθέτουμε για προβληματισμό και συζήτηση είναι οι ακόλουθες.

Το σύστημα δεν είναι αντικειμενικό: Ο έλεγχος και η εκτίμηση για την ίδια ζημιά, γίνεται από διαφορετικούς εκτιμητές και σε διαφορετικό χρόνο ανά παραγωγό (μια διαδικασία μπορεί να διαρκέσει και μήνες, οπότε έχουμε αλλαγή των φαινομενικών στοιχείων από αγρόκτημα σε αγρόκτημα κ.λ.π.).

Το σύστημα δεν παρέχει στον ασφαλιζόμενο ένα δίκαιο πλαίσιο επανεκτίμησης: Η ανακοίνωση των πορισμάτων γίνεται σε διάστημα τριών και πλέον μηνών από την εκτίμηση. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα αν ο παραγωγός θελήσει επανεκτίμηση, να έχουν εξαφανιστεί τα αποδεικτικά στοιχεία.

Μία πρόταση που θα έλυνε πολλά προβλήματα, είναι η θέσπιση ενός μητρώου εκτιμητών, εκπαιδευμένων και διαπιστευμένων για το σκοπό αυτό από το ΓΕΩΤΕΕ. Έτσι δε θα χρειάζεται κάθε φορά ο ΕΛΓΑ να κάνει προκήρυξη για πρόσληψη γεωπόνων, να περιμένει αν θα δεχτούν και όλα αυτά τα ευτράπελα και κωμικοτραγικά που συμβαίνουν.

Επίσης η ανακοίνωση της εκτίμησης και της αποζημίωσης θα πρέπει να γίνεται αυτόματα στον αγρό, για να μπορεί αφενός αυτόματα ο ασφαλισμένος να ζητήσει επανεκτίμηση, αφετέρου να αποκλείονται ακόμη και οι παραμικρές υποψίες επηρεασμού. Η επανεκτίμηση να μπορεί να γίνεται σε σύντομο διάστημα ώστε να μην έχουν αλλοιωθεί τα προς εκτίμηση στοιχεία και το κόστος της επανεκτίμησης να καταλογίζεται στον ΕΛΓΑ αν είναι υπέρ του παραγωγού ή στον παραγωγό αν είναι υπέρ του ΕΛΓΑ.

Κάθε εκτιμητής να έχει μητρώο εκτιμήσεων και εφόσον χρεωθεί έναν αριθμό λάθος εκτιμήσεων ανά έτος να χάνει την άδεια εκτιμητή. Αυτές είναι μερικές σκέψεις που θα μπορούσαν να ζητούνται για το θέμα της ασφάλισης της γεωργικής παραγωγής, αν ζούσαμε σε μια χώρα που σέβεται του πολίτες της. Αν λέω, αν...

ΙΟΥΝΙΟΣ 2006.

